

[P. N. Petersen (Røjle).]

tagelse paa Valglisterne. Hvad Aarsagerne dertil kan være, skal jeg ikke uddybe nærmere. Man mener aabenbart fra en vis Side, at man derigennem kan blive fritaget for Deltagelse fra Kredse inden for Folkekirken, som ikke er særlig interesserede i saa Henseende. Det skal jeg nu ikke sige noget om, men saa meget er i hvert Fald givet, at alle Folkekirkens Medlemmer betaler Kirkeskat o. s. v., og naar de gør det, bør de ogsaa uden videre have Adgang til at vælge. Jeg synes, det kunde være betimeligt at faa ændret dette efter min Mening uheldige Forhold.

Endelig skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Krarup, der talte om Sikkerhed i Forbindelse med Frimenigheders Brug af Kirker. Som bekendt indeholder Loven Regler for, hvordan ogsaa Frimenigheder i visse Tilfælde kan faa Adgang til at gøre Brug af Folkekirkens Kirker; naar 20 Familiefædre fremsætter Begæring derom, kan de faa Tilladelse dertil, for saa vidt Biskoppen giver sin Tilladelse, og Forudsætningen herfor er den, at den paagældende Frimenighed bygger paa et evangelisk-luthersk Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Krarup talte om Sikkerhed. Jeg synes, der i denne Forbindelse er nogen Usikkerhed, idet det maaske i nogen Grad kan være Genstand for Fortolkning, hvad der forstaaes ved evangelisk-luthersk. Jeg kunde tænke mig, at der blandt Biskopperne var en noget forskellig Opfattelse af, hvad der skal forstaaes ved dette Begreb. Jeg synes, at hele dette Forhold er saa usikkert, at det kunde være betimeligt at faa det behandlet lidt nærmere. Jeg havde dog ikke tænkt mig ved denne Lejlighed at drage Sagen frem, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Krarup havde udtalt sig derom.

Vi har jo det mærkelige Tilfælde ovre i Ryslinge, som den højtærede Kirkeminister kender bedre end nogen anden. Stillingen er der den, at Frimenigheden i Ryslinge efter den daværende Biskops Formening ikke kunde staa som Medlem af Folkekirken, fordi den efter hans Opfattelse ikke var bygget op paa evangelisk-luthersk Grundlag. Derfor kunde Ryslinge Frimenighed ikke faa Tilladelse til at tage Folkekirken i Brug. Paa den anden Side er Forholdet det, at Valgmenigheden i Ryslinge benytter Frimenighedens Kirke. Der raader her en hel Del Usikkerhed, men jeg vil ikke sige, at det skal behandles nu ved denne Lejlighed; jeg vilde overhovedet ikke have omtalt Sagen, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Krarup havde fremdraget den.

I øvrigt vil mit Parti med den største Beredvillighed være med til en velvillig Behandling af de tre Lovforslag.

Kirkeministeren (Hermansen): Det er mig en Glæde at kunne takke samtlige Ordførere for den velvillige Modtagelse, de tre Lovforslag har faaet i det høje Ting, men jeg skal tillade mig at føje enkelte Bemærkninger til.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen berørte Spørgsmaalet om, hvorfor man ikke uden videre altid kan lade Provstiudvalgene godkende Overslagene, saa at Centraladministrationen ganske befries for at beskæftige sig med disse Overslag. Jeg vil dertil svare, at ud fra mine egne Erfaringer som Provst vil jeg finde, at det maa være hensigtsmæssigt, at Provstiudvalgene til Tider kan lade disse Overslag gaa videre til Ministeriet, hvad selve Summen angaar; men jeg kunde gerne gaa med til, at Summen forhøjes, altsaa saaledes, at de Tilfælde, hvor Overslagene skal til Behandling i Ministeriet, bliver færre. For min Skyld ingen Alarm, om man siger 3 000, 4 000 eller 5 000 Kr.

Det ærede Medlem mente, og øjensynlig med en vis Vemod, at nu slog man en Streg over det gamle bibelske Ord om, at den, der har to Kjørtler, skal give til den, som ingen har. Der er jo det beklagelige med Hensyn til Kirkernes Formueforhold, at der desværre ikke mere er nogen, som har to Kjørtler.

Mulkterne, Dagbøderne, der blev berørt af det ærede Medlem, maa desværre siges ikke at være overflødige, hvorfor det er nødvendigt stadig at have disse Bestemmelser.

Flere ærede Medlemmer, ja, vist næsten alle ærede Medlemmer, der har haft Ordet her, har været inde paa Spørgsmaalet om det gamle Lovnavn, Loven om Sognebaandsløsning, og egentlig beklaget, at dette gamle Navn nu forsvandt. Der er dertil det at sige, at selve Loven er jo allerede for længst forsvundet. Denne første af vore kirkelige Frihedslove blev ophævet i 1922, og de Bestemmelser, der var blevet lovfæstet om Sognebaandsløsning, indgik som en Paragraf i Loven om Kirkers Brug; det vil altsaa sige, at Navnet er blevet bevaret hidtil, men bevaret i en Lov, som i alt væsentligt drejer sig om andre Spørgsmaal. Jeg kan i og for sig beklage, at Navnet forsvinder, netop fordi Loven om Sognebaandsløsning, som det ærede Medlem Hr. Thomsen udtrykte sig, dannede Indledningen til en ærefuld kirkelig Lovgivning her i Danmark. Men selv om Navnet nu forsvinder, bliver dog selve Sagen staaende. Man kunde maaske